

Jak se plní sen

Je dobré vědět, že i v dnešní době existují také lidé, kteří se snaží o to, aby tady na zemi po nich něco zůstalo. Jedním z nich je JUDr. Oldřich Skalák, který si splnil svůj odvěký sen a v průběhu šesti let vybudoval u Podhořan impozantní sbírku vojenské pozemní techniky z období Varšavské smlouvy. Do svého muzea, které pestrostí může konkurovat mnoha známějším, investoval všechny úspory. Asi tři miliony korun.

Podhořany leží v kouzelném koutu Železných hor, které tady prudce spadají směrem k Vrdům a Bučícím. Z nedalekého vojenského letiště se za hezkého počasí dohlédne až do Krkonoš. Už při příjezdu je jasné, že doktor Skalák, mimo jiné člen dobrovolné „roty pasivních záloh“ není žádný suchar. Vjezdovou bránu kromě obávaného protiletadlového raketového komplexu GM 582K 12 Kub, zvaného Tři prsty smrti a opraveného dobrovolně par-

JUDr. Oldřich Skalák ve svém království

tou vojáků ze strakonické brigády, střeží také klasická červeno-bílá budka z doby rakouské monarchie. A v ní – figurína oblečená do maskáčů vz. 60, typ jehličí! Jako malá připomínka toho, že se tady v utajení ještě relativně nedávno těžil uran, se hned za ní nalézá rudný vozík na hlušinu a za ním dosud funkční (tedy otáčející se) velký radar.

Pod zastřešenou verandou stojí vedle sebe mnohatunová ocelová obří. Tanky, bojový a modernizovaný T-55 AM2 v maďarských barvách a s originálním automatickým československým systémem řízení palby „Kladivo“, i vyprošťovací, další tanky a obrněné transportéry. Před nimi mě už vítá vášnivý amatérský sběratel, muzejník a majitel toho všeho.

„Všechno tady kolem je takové splnění mého dětského snu. Jako malý kluk jsem chtěl jít do vojenské školy, ale pak přišel rok 1968 a já odtamtud po 14 dnech utekl. Nastoupil jsem do řady civilních povolání, dělal jsem i na letišti a po revolu-